

REDACȚIA
red. Deák Ferenc-útca nr. 20.ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
• un an . . . . . 20 cor.
• 1/2 an . . . . . 10 .
• 1/4 an . . . . . 5 .
• 1 lună . . . . . 2 .
• Tril de Dumineacă pe an
• 4 coroane.Pentru România și străinătate pe an 40 franci.
Corespondeții nu se înșapăză.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deák Ferenc-útca nr. 20.INSERTIUNILE:
de un sir garmon; prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.
de fiecare publicație.Atât abonamentele, cât și
insertiunile sunt să se plăti
înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

Scriitori nefrancizați nu se primește.

Sărbarea dela Cluj.

Unguri cu drept cuvânt pot fi mândri când vorba e de memoria regelui Mateiu, zis cel drept. Într-adever, el a fost o glorie a țărăi, căci biruitor în lupte, nu mai puțin se distingea prin mintea sa ageră de diplomat și subirea sa pentru cultură. Curtea sa dela Buda și Visegrăd era d'opotrivă vestită nu numai prin faptul că acolo se găseau vitejii cel mai vestiți, dar și învețații cei mai mari ai veacului.

La Pojon înființase „Academia Iștopolitană”, la Buda universitate pentru zeci de mil de tineri, iar ca profesori aduse se ce a avut apusul mai cult, pe Bonfinius, Ioanes Regiomontanus, Marcus Galeotti... Înființase prima tipografie ungă, aducând de conducător al ei pe Andreas Hess... Era atâtă strălucire la curtea lui, că un reprezentant al papetiei își termina raportul cu laudele trimise la Vatican, scriind: „Dat în Visegrăd, raiul pămîntesc...”

Față de popor a fost drept, încât a rămas zicala: „A murit Mateiu, sa dus dreptatea!”

Față de străinătate a fost temut, respectat: doar el e singurul rege ungă care cu tăria brațelor a supus Viena și a umilit Praga...

A trăit pe când Turcii aveau pe cel mai mare sultan, pe Mohamed II, când Cehi se mândriau cu Podiebrad, Rușii se închinau lui Ivan cel groaznic, întâiul „țar al tuturor Rușilor”, când pe tronul Neapolului era Alfons de Aragonia iar în Franța Ludovic XI, și aproape cu toții a avut de furcă, dar nici unul nu l'a întrecut în nimic.

Ear pentru cultura universală lăsată Corvine, cărți care cuprind înțelepciunea tuturor sufletelor luminate de pe acele vremuri.

Unde mai iată apoi gloriola romanticismului ce-i-a înconjurat numele încă din fragedă tinerețe.

Era doar fiul marelui Ioan Corvin, care cu brațu-își puternic și maintea ageră un pătrar de veac fusese Turcilor spaimă și creștinătății zid de apărare; era apoi frate lui László, decapitat de regele László V, în urma întrigilor fioroase ale lui Garai și Ujlaki, doritorii de atotputernicie.

La vîrsta de 14 ani este încă ostatic al lui Podiebrad din Praga. Tot atunci staturile, nobili aristocrații și așa zisii „mici”, îl aleg unanim rege. Și deși era încă de vîrstă copil, are însă mintea unui bîtrân și energia unui erou. Face după cum îl îndeamnă sentimentul său, așa zicând înăscut, de dreptate, ear nu după interesele diferitelor coterii dela Curte. D'aceea ajunsese să arresteze până și pe unchiul său, care se socotea în drept a-l lăua peste picior.

Și cei treizeci și doi de ani, cât a domnit, dela 24 Ianuarie 1458 și până la 1490, a fost o epocă de glorie pentru țără. Nu numai pentru că a purtat într-o luptă glorioasă: cu Nemții, Cehii și Turcii, dar mai ales împotriva puternicilor oligarchi ai țărăi, ci pentru că și în mijlocul luptelor a avut o grije ca nici un altul pentru viața poporului, pentru a-i se servi adică acestuia dreptate, a-l fieri de năpastuiri, a da țărăi administrație onestă,

armată puternică, a-îi țină în rînduială finanțele, a-îi desvolta cultura.

Murise lăsând alipită de coroana S-tului Stefan și alte coroane, chiar pe a împărătie germano-română.

Unguri să nu uite însă, că Mateiu Corvin era de origine română. Întrunea în sine calități proprii firei Românilor! Drept, viteaz și bun. Și mai ales să nu se uite un lucru: pe Mateiu Corvin numai Români l-au putut învinge. Căci cu trei răni se alesese Mateiu în lupta dela Baia și sfârmată a rămas oștirea sa, ce intrase pe teritoriul Moldovei (în 1467)... Era Stefan-cel-mare învingătorul. La 1469 Mateiu se și învoește că Stefan-cel-mare să ia în stăpânire Balta și Ciceul din Ardeal... Încheiaseră astfel pace, căci 12.000 oșteni de a lui Mateiu rămaseră morți prin munți și prin zăvoaie, pe unde-i vînau țărani moldoveni, și de unde chiar Mateiu și generalul său Bánffy numai cu anevoie au scăpat...

„Aşa norocește Dumnezeu, zice cronicarul Urechii, pe căi mândri și falnică, pentru că să arate lucrurile omenești că sunt de fragede și neadeverate, că Dumnezeu nu în mulți, ci în puțini arată puterea sa, că nimeni să nu se nădăjduiască în puterea sa, ci întru Dumnezeu să-îi fie nădejdea, nici fără cale răsboie să facă, că Dumnezeu celor mândri se pune potrivă!”...

Fie mândri și Maghiarii de Mateiu, că nici nouă nu ni-e rușine ce văstar li-să dat din neamul Șerbăneștilor: pe moșul lui Ioan Huniade l-a chemat adică Șerban, pe tatăl său Voicu, și totu numai românește vorbeau.

Fie mândri, căci din adevărata mândrie răsare conștiința și curagiul național. Să ia aminte însă, că în viața popoarelor nu e mai mare greșală decât uitarea, fie că uită pe cărori au a le mulțumi, fie că uită pățanii triste.

Ea viață lui Mateiu e nu se poate mai proprie a deștepta reflecții de tot felul.

Intâi: să nu disprețești pe nimeni, că nu știi din ce obârșie să schimbi. Eată, Mateiu era fiul unui nobil și căruia părinții nu se puteau mândri cu neumurii ilustre, fiind și el își oameni nevoiești.

A doua: nu e tocmai necesar să te tragi din neam mare, să-ți poți număra strămoșii cu sute de ani, îndărăt, în vremuri, pentru a face lucruri mari, istorice.

Șă treia: nimic nu e vecinic, ci fragede și neadeverate sunt lucrurile omenești” și „Dumnezeu în puțini car nu în mulți arată puterea sa!”...

Ei, dar nici la Cluj cu graiul, nici în toată țara în scris, nimeni dintre Unguri nu-și aduce aminte de toate acestea, ci se ține mereu, una și bună: Mateiu a fost mare și drept, glorie lui! Nimeni nu întoarce față și să întrebe: Ce să facem, ca să revină ea răi vremurile de mărire?... Mai ales că azi nu mai e capul încoronat care să le facă toate, ci răspunderea o au cei cărăi săptuesc în numele Coroanei.

Și acesti răspunzători de soartea țării, aducu-și cel puțin aminte din când în când ce a fost îndeosebi mare și ales în sufletul lui Mateiu Corvin? De ce poporul zice și azi, că dreptatea a perit de-o dată cu Mateiu?

Zadarnic, ori cel puțin numai pe jumătate e treabă, dacă ridicând statue unor bărbați aleși, națiunile nu se întăresc și în principiile cărăi au făcut mărirea și tăria celor sărbătoriți...

Ază chiar Ungurilor li-e dor de dreptatea cea senină de pe vremea lui Mateiu.

Ce să zicem noi, celealte neamuri, căruiau adevărat dorim domnia dreptății și frățieții? Cări de atâtea ori avem prilej celor dela putere să le strigăm cu cronicarul Urechia:

„nici fără cale răsboie să facă, pentru că Dumnezeu celor mândri se pune potrivă!”...

Intărirea lui V. Mangra.

Sub acest titlu Aradi Közlöny de azi scrie: „Tribuna Poporului din Arad publică o epistolă din Budapest, conform căreia guvernul a înaintat deja un raport voluminos M. Sale cu propunerea ca Vasile Mangra să fie întărit în scaunul episcopal. Se înțelege, astă „Tribuna Poporului” o scrie...”

Martori nu sunt însă toți cititorii, că noi n-am scris aceasta. Dar o dorim și ne pare bine că și colegii dela „A K.” primesc cu destul sănge rece știrea.

In chip sumar! Ziarele din Budapestă publică toate următoarele:

„După o telegramă dela Brașov, poliția a deținut acolo pe Schröff Hermann, redactorul lui „Kronstädter Zeitung”. Schröff e șeful agitatorilor săi și a venit la Brașov din Baden, de unde a fost expulsat pentru crima de lesă maiestate. Omul deținut nu este cetățean ungar și agita în chipul cel mai destrăbat în foaia sa. Dela Mureș Vașarheiu au sosit azi aici procurorul conte Lázár Miklós și Kőllő Ignác, jude investigator, care au făcut percheziție în redacția lui „Kronstädter Zeitung” și după aceea au deținut pe redactor. Să ținut percheziție și la „Gazeta Transilvaniei”, ear în contra redactorului ei Traian Pop s-a pornit cercetare.”

Bine că nu l'au arestat și pe el ori cel puțin să-l expulseze. Se vede că acum așa se rezolvă afacerile naționale!

Scolile de repetiție. Se știe că de mai mulți ani, Wlassics, ministru de culte și Darányi, ministru de agricultură, au făcut încercări cu școala așa zise de repetiție în cari copil aduș de țărani erau instruiți îndeosebi în ale săiținel agricole.

Se pare că încercările s'au dovedit folositoare, căci s'a hotărât ridicarea a nu mai puțin decât 1800 școli de felul acesta. Cele mai multe se înțelege, în comunele mari de pe Alföld, dintre care numeroase s'au obligat să institue și școli speciale de agricultură, dând pe seama asta și un teren de 20 jugăre pentru practica elevilor.

Eată o idee care ar trebui să preocupe și pe autoritățile dioceselor române de ambele rituri. Dacă n'avem comune că singure să poată susține astfel de școli, cel puțin dacă

pe teritoriul fie cărei diocese s'ar organiza căte o școală două specială pentru diferențele ramuri ale economiei.

* **Demisia fișpanului Roszner.** Budapesti Hirlapă publică știrea primă din Maramureș, că drept rezultat al anchetei lui Kaffka se poate considera și faptul înălțat: baronul Roszner, fișpanul d'acolo, și-a înaintat demisia, ear directorul financiar Kovács Gusztáv, și-a cerut și el transferarea, văzând că acolo s'a făcut imposibil îndeosebi prin faptul, că astă vară, în Iunie, când oamenii n'au de unde plăti, la Apșa de mijloc a dat ordin executilor să ia dela case și ușile și ferestrele și să le vindă la licitație pentru darc.

Din întemplieră la Apșa sunt — Români.

Zicem și noi cu sus-amintitul ziar: E de dorit ca după ancheta lui Kaffka să se facă pace și în afacerile publice să se întroneze cinstea!

* **Bogăția Franței.** Acum de curând s'a făcut statistică privitoare la banii pe care Franța îl are dați cu dobândă altor multe state; sună acestor bani se ridică la 30 miliarde. Dintre aceștia 21 miliarde sunt împrumutați în Europa, și anume 606 milioane în Rusia, 2974 în Spania, 2850 milioane în Austro-Ungaria. Ear sunetele acestea cresc în fiecare an și se constată că în timpul din urmă vîn bani mulți îndeosebi în Austro-Ungaria!

Presă maghiară despre scandalul din Cluj.

Despre scandalul din Cluj lui „Budapesti Hirlap” i-se scrie:

„Când a descins din vagon archiducele Iosif August, musica militară cântă Gotterhalte. Multimea enormă de pe peron, îndeosebi studențimea universitară, în momentul în care musica începu Gotterhalte, începu și ea imnul maghiar, și cu așa tărie, că acoperi cu deservișire musica militară...”

„Când musica militară pornește din gară, înaintea gării se petrecură scene foarte sgomotoase. Tinerimea primă musica militară cu abuzuri și fluerătură; polițiștii ce aruncă atunci cu săbile scoase asupra mulțimii, lovind în stânga și dreapta.

Din parte-i numitul ziar (n-rul dela 12 Oct.) la loc de frunte, zice:

„Nu putem decât să ne întristăm, că o frumoasă sărbătoare a țărăi a fost compromisă în felul acesta de tinerimea din Cluj. Nu ne putem esplica nici noi de ce atâtă stăruință pentru menținerea Gotterhaltului, de care se leagă atâtă amintiri durerioase și de ură în sufletul fiacării Ungur.

„Este doar dovedit, că la noi acest inn numai amărește și întărătă. Si dacă unu nu pot să renunțe la el, cine să se mire că și multimea ține la dreptul sentimentelor sale. Dar, deși așa stau lucrurile, trebuie să regretăm adânc, că nici sărbătoare date de țeară în cinstea regelui Mateiu, n'au putut să treacă fără pată demonstraționilor. Széll Kálmán trece ușor peste abzugurile ce a primit; cu mult mai mare nenorocire este însă, pentru că e ideală sărbătoare n'a putut să treacă fără asemenei scandal.”

Cu alte cuvinte: îl pare rău că s'au petrecut asemenei rușinoase scănde, dar tot le scuza... Vezi Doamne: multimea, plebea cum s'ar zice, are și ea dreptul sentimentelor sale. Nu este întemplieră însă, ci regulă generală, că sentimentele acestea se manifestă prin demonstrări la adresa înimii Casei Domnitoare.

Presa României despre cehia ovreiască.

După ce a eșit vestea despre nota americană, Ovrel s'a așternut și ei pe lucru. Înțai de toate a scos o broșură la Londra despre care „La Roamaine” scrie:

Să luăm lista dispozițiilor noastre legislative așa cum o dă pamphletul care se publică la Londra și care se înțelegează Buletinul Român (O culegere de persecuții).

Acest Buletin începe cu anul 1864 și citează o lege care de atunci ar fi împediat pe ovrei de a deveni avocați. Ornicodată evreii, carl erau streini, nu putuseră să fie avocați — și în nici o țară, pe căt știm, străini nu pot fi avocați.

Dar văzutu-să vre-o dată o populație emigrată fără că membrii săi nu pot să fie avocați?

Aceeași observație pentru legea din 1884 relativă la avocații de judecători de pace, pentru cea din 1889 cu privire la drumurile de fier, pentru cea din 1893 relativă la serviciul sanității, și carl natural rezervă aceste servicii publice numai pentru cetățenii români.

Oc, văzutu-să vre-o dată o populație să emigreze pentru că nu poate să se hrănească din bugetul Statului? Ar fi ceea ce să stăruim.

Cea mai mare parte din imputările ceteșilor ale Buletinului Românesc sunt ori false ori ridicate.

Să luăm mai întâi latura ridicată.

Să citează ca lege de persecuție legătă din 1883 care oprește loterile. Un străin de buna credință ar crede că pentru Români, loterile sunt permise. Greșală. Loterile, în România ca în multe țări, sunt opriate pentru toată lumea.

Să citează de asemenea legea din 1884 care interzice colportajul; dar acesta e opriit pentru Români ca și pentru evrei, și aceasta în folosul comerțului stabil, care în cea mai mare parte e ovreiesc.

Să mai citează legătă din 1889 asupra drumurilor de fier de interes particular și asupra proporției străinilor cărți ar putea fi întrebuințat.

Ori, până acum nu s'a construit drum de fier de interes privat în România.

Să citează asemenea legea din 1887 codul de comerț care cerea o majoritate de Români în consiliile de administrație ale societăților pe acțiuni, și, cu abilitate, se intinde probabilitatea, la directorul celorlalte societăți, ceea ce nu e adevărat. Ori, Buletinul vîță să spue că în 1900 această dispoziție s'a schimbat și redactorul pamphlet nu simt ridiculul faptului de a pretinde că o populație emigrază din cauza compunerei consiliilor de administrație a societăților pe acțiuni.

Să trecem acum la lucrurile cu total false.

Despre faptul că legea din 1881 n'a admis pe străini ca agenți de schimb la Bursă, Buletinul Român pretinde că am împediat pe ovrel de a se ocupa cu negații de bani și de a fi comisionari. Ori, totuștii știe că Bursa în România mai nu lucează, că tot comerțul de bani și în râna ovrelor și că toți intermediarii acestui comerț sunt numai ovrel.

Din toată pretinsa listă de grozăvenii a Buletinului român nu e adevărat că până la 1900, decât legea din 1873 care oprește pe ovrel de a vinde băuturi spirituoase în comunele rurale (Buletinul Român vîță într'adins să menționeze că numai în comunele rurale), dispoziție pentru care, în România ca în alte țări brevetele pentru biourile de tutun, sunt rezervate cetățenilor, și legea din 1887 care, pentru fabricile căroruși se accordea oare cări privilegi, dar rumal pentru acestea, care o proporție anumită de lucrători români.

Tot omul de bună credință va mărturiși că, toate în acestea, nu e nimic, absolut nimic, care să poată jena că decât o populație de comercianți și de meseriași, și că e cu neputință, absolut cu neputință, să se găsească aci rațiunea unei emigrări.

Dar Buletinul Român adaugă cu caracter grosier o lege din Decembrie 1901 care în realitate nu e decât un proiect ne-votat încă, și legea meseriașilor.

DIN ROMÂNIA.

Omagil. Este telegramele pe care studenții italieni și români le-au adresat, ieri cu ocazia vizitei lor la școala de poduri și șosele, MM. LL. Regelui Italiiei și Regelui României:

M. S. Regelul Italiiei.

Școala de poduri și șosele care a avut ocazia să fie vizitată acum 12 ani

de M. Vorstră, azi este în sărbătoare prin recepționarea studenților italieni, cari au venit să salute pe frații lor români.

„În această zi de bucurie, gândul nostru se îndreaptă înspre frumoasa țară de unde au pornit străbanii noștri și roagă pe Majestatea Voastră să binevoiască să accepte omagiul profundului seu respect și devotament.

C. Mironești,
directorul școalei de poduri.

M. S. Regelul României.

Caravana italiană în vizită la școala de poduri și șosele, Imprenă cu frații români, sub aripile binefăcătoare ale Majestății Voastre, îndrăznește să vă roage să primiți sentimentele sale de iubire și devotament.

Giglio Tos,
președintele soci. „Corda Fratres“.

Comisiunea europeană a Dunării a trimis invitații la inaugurarea canalului între marea 18 și 27 în brațul Salina pentru 6 și 7 Octombrie. Șă știe că AA. LL. RR. Prințipele Ferdinand și Prințesa Maria vor prezida această solemnitate.

Din străinătate.

Congres. Ziarul „Le Journal des Débats“ publică o lungă și interesantă carte de seamă a congresului internațional al criminaliștilor care s'a deschis la 4/17 Septembrie la Petersburg.

Adunarea s'a ocupat, printre altele, de chestiunea atât de importantă a instrucțiunii preparatorii:

Instrucția preparatorie trebuie să fie publicată și trebuie să fie contradictorie! Care este rezultatul experimental al reformei introduse în Franță prin legea dela 8 Decembrie 1897? Această lege a fost apărată de dl Garrud, celebrul profesor al facultății de drept din Paris, de dl Feuilloley, procuror general al Curței de casă din Paris, care o consideră ca mai bună în ansamblu și care a pus în evidență cu finețe și concisie avantajile pe care ea le prezintă. Din contra, reforma este respinsă de către un grup rusesc și a fost criticată de un înalt magistrat al Olandei, dl președinte Engelin, și de dl Tavoviceanu, profesor la Universitatea din București, care a arătat criminalitatea crescândă în România de pe timpul imprumuturilor facute dela legea franceză.

„Consumatum et resumatum“.

Sub acest titlu fostul protopop al M. Oșorheiului, dl N. Maneaguțiu, răspunde într-o broșură volantă articoului prin care „Telegraful Român“ (Nrul 95) îl acuzase de căte toate, afirmand lucruri pe care și noi fusesem inclinați să le crede, căci nu credeam adică, nicăi puteam presupune, că o foie pretinsă nu numai serioasă, dar în realitate oficioasă, să îndrăznească să formeze lucruri pe care o altă foie oficioasă să fie sigilă să le rectifice, după cum i se întâmplă astăzi „Telegraful“ din partea „Foilă Dieselane“.

Abstracție făcând de căteva expresii violente și vre-o 2-3 trivialitate, cări nu au ce să caute în publicitatea românească, dl Maneaguțiu discută obiectiv, sărmănență fiecare săfirare și insultă din „Telegraful“ și parte dovedește că a fost calomniat, parte desfide pe „Telegraful“ să dovedească ceea-ce afirmă.

La pagina 5 din Maneaguțiu întrebă:

„Cum se face, că caiafele dela Sibiu osândesc grozav, ca și pe timpul inquisițiilor, dar — cu tot aparatul mare, de care dispun — nu încarcă baremii a slabii valoarea argumentelor ce atât de prost îl caracterizează?

Răspundem: Lucrul acesta se face așa, că documentele reproduce în carte sunt autentice și prin urmare nu se pot nici nega, nici netesi.

Le au trebuit aproape trei luni de zile fariseilor răsbunători din consistorul dela Sibiu, până când au venit în „Telegraf Român“ nr. 95 cu un arsenal de cele mai infame scoruri la adresa autorului cărții, dar cu nici un cuvânt nu sunt în stare a combate cele susținute de dânsul.

„Ei bine: Să admitem, că scriitorul cărtii este cel mai ticalos om de pe lume, — cred oare caiafele dela consistor, că prin incuzarea lui se pot excusa pe sine de coruția-le documentata?

„Să să admitem, că protopopul Maneaguțiu 26 ani de arăndul a fost insultător, abusiv, — imoral, nedisciplinabil și chiar nebun... nu vede cinstițul consistor dela Sibiu, că toate aceste sunt spa pe moara lui Maneaguțiu, care pe toate paginile cărtii sale și pe toate coardele argumentează nicăi mai mult nichil mai puțin, decat că în guvernamentul bisericesc din Sibiu nu este nicăi o disciplină, nu se face nicăi o deschilinire între nebun și oameni cu minte, între organe constientioase și cele abusive, între jesuiti și oameni cinstiți, între imorali și corecti, între activi și negligenți...“

„Să nu vede consistorul, că susținând în organismul bisericii 26 de ani de arăndul pe un jesuit, abusiv, escroch, nevrednic, imoral, nedisciplinabil și chiar nebun din caică și avansandu-i pe acest om dela învățător la director de școală capitală apoi la paroch, protopop etc... își dă săie și că mai străinătă palmă?

„Dar' mai presus de toate nu ved și nu știe „Telegraful“ și oamenii săi, că Maneaguțiu e cunoscut astăzi în toată țara din vorbirile, scrierile și tapetele sale; cum crede dar' consistorul că prin minciuni și scoruri infame îl va putea face acum deodată nimic și de nimic pe acest om cunoscut, căruia până ieri tocmai „Telegraful“ îl aducea adesea cele mai măgulitoare osanaie.

„Nu sunt decât căteva luni de când tot „Telegraful“ publicându-i lui Maneaguțiu trei articoli de fond, îl scrie: Mulțumizi — sunt admirabili etc. Cum articoli admirabili deia un nebun?...“

„Să tot atunci o droaiă de consistorialiști îl gratulează lui Maneaguțiu. — Cum gratulezi unui nebun?...“

„Articolii aceștia sunt apoi reprobați în România, Bucovina, Banat etc. Cum reproduc zarele în specialitate articoli unui nebun?“

„Acest nebun scrie și „Telegraful“ publică de 20 ani o mulțime de articoli de fond dela dinsul... Cum se poate tâma aceasta?“

„Nu sunt decât alte căteva luni, de când „Telegraful“ reproducând din o revistă dela București niște articoli de al lui Maneaguțiu, îi căntă osanah... Cum azi osana — și măne pomana?“

„In articolul de acum „Telegraful Român“ scrie, că Maneaguțiu care încă la anul 1895 era un protopop nevrednic, a căruia stare psihică de mult era îngrijitoare, „la August 1897 a fost pus în cercetare disciplinară pentru abuzuri grave și malversării de bani publici și consistorul l-a suspendat, dar n'a executat aceea sentință, pentru că întraseră și mereu intrau acuzații nouă... Apoi cum se face, că tot „Telegraful“ și tot la anul 1897 și anume în 6 Noemvrie, va se zică după ce vor fi întrat și se vor fi cereat acele nouă acuzații, scria în articol de fond sub nr. 123 unele ca aceste:

„La ocazia aceasta“ (era vorba de sfântirea unei biserici) „măreț se va desvolta ceremonialul bisericii noastre, căci în fruntea acestui tract este pas un protopresbiter erudit, care a crescut în tradițiile bisericii, care din pruncie (a fost nebun, pardon!) a fost legat de biserică ortodoxă și a crescut în mărire casei Domnului... În modul său de a vorbi împede în frumoasa limbă a poporului, protopresbiterul nostru tradițional, care cu efect știe vorbi la inima poporului, va face cunoștuță importanță bisericii și a acutului festiv“ etc. etc...

„Cum încredințezi cu sfântirea unei biserici pe un protopop suspendat pentru abuzuri grave și malversări?“

„Cum azi erudit și crescut în mărire casei Domnului și în același timp nebun jesuit, decăzut, fără inimă și fără suflet?“

„Tot la anul 1897 consist. trimite pe protopopul Maneaguțiu la Sighet-mare, ca să recunovărească un sat întreg din site păriale archidecasei la părasită legă străbună... Cum alegi în acest scop greu și delicat pe un om decăzut și lipsit de minte și de inimă?“

„Să când acestui nebun îl succede reconvertirea, „Telegraful Român“, scrie: „Consistorul, trimisă în aceasta comisiune pe anul dintre cei mai destoinici și mai energici protopopi ai sei, acestuia îl-a succes pe deplin“...“

„Cum azi destoinic și tot azi nevoiască? Intreb de nou: Cum se pot face toate în crurile aceste?“

„Să răspundem: Toate acestea nu se pot face altcum, decăzut că un consistor abu-

siv și total dabălezat să vede constrins să recurgă la cele mai infame scoruri, pentru că să și poată neteză fără de legea și a coperei incăpărușine.“

Romanul unui „pater“ jesuit.

Ziarele maghiare aduc sensațională știre, că Eszterházy Jenő (cont) a ieșit din tagma jesuitilor și li-a făcut acestora proces pentru a scoate dela el cele 2 milioane, coroane ce li-a dat spre păstrare, zice el, dar „fratil“ pretind că suma li-a fost dăruită pentru totdeauna.

Mai interesante sunt însă motivele cări au determinat pe conte să părăsească viața monahală. Cu atât mai interesante, cu cat e femeie la mijloc!

Nainte cu două ani la un institut de fete din Budapest veni adică din Paris ca profesoră o damă, care se numea marchisa de Reynac. Se susținea că familia ei săracise. D'aceea s'a făcut profesoră. Era o damă rezervată cu toată lumea și numără decât într'o singură familie, de magnat. La un prilej i fu recomandat pater Eszterházy. Se afă curând că el se cunoște: s'a văzut nainte cu 20 ani, când profesoră era încă fată tineră car contele d'asemeni studia în Paris. Conte se învățase atunci mult în jurul frumoasei fete.

Fu deci cu atât mai sensațional, când în scurtă vreme după aceasta, el intră în ordinul jesuitilor... Prietenul își aducea însă aminte, că odată, cu prilejul unei excursii printre dealurile dela Buda, o femeie căpățină și profetișe că are să se facă preot.

Vorba e că tinerul conte împlinind vîrstă de 30 ani (el s'a născut la 1857), a renunțat la toate drepturile sale de magnat și se sfînti preot la Kalocsa. Tatăl său murise, îi lăsase două milioane și cum mama sa de asemenei se făcuse călugărită, la Mayerling, tinerul pater deține banii „fratilor“ săi. În Pesta era cunoscut ca un călugăr cult, orator distins și vorbea mai mult frânguște: familiile magnate îl asculta cu drag. La Roma era considerat cu vîtorul primat al Ungariei.

Ea că întâlnirea cu profesoră francă să îschimbă însă. El se întâlnea în secret. În cele din urmă se afă că mama care se sădea în Szent Király uteza 49, aproape de mănăstirea jesuitilor, e d-oară de Reynac. „Fratil“ protestau că contele să o visiteze singur. El se duse însă în Ianuarie la Viena să aranjeze — aşa zicea — cehia cu provincialul ordinului. Dar nu se mai întoarse. „Fratil“ întrebară la Viena, dar îl-să răspuns că nici n'a fost p'acolo.

Tot atunci a dispărut din Budapest și d-oară Maria de Reynac. Nu de mult „fratil“ din Budapest primă din Graz o ilustrată, pe care contele le scria: „Numă căutați. Nu mă mai întorc între voi. Am părăsit ordinul“. Era familia în sinul căreia contele se întâlnise cu d-oară a primit din Paris o epistolă, în care se scrie: „Amorul atot-puternic a luat stăpânire asupra mea. Mă veiu căsători cu d-oară de Reynac... După douăzeci de ani el se iubesc tot aşa de mult, ca și nainte vreme...“

Despre Zola.

În ziarul italian din Venetia, „Adriatico“, un scriitor și romancier cu numele Silvestro Corters scrie mai multe episodi din viața lui Zola, precum și ultimele planuri literare ale marelui scriitor francez.

După Corters, Zola avea planul să scrie viața străbunilor săi italieni. Într-o epistolă către Corters scrie:

„D

să ar francez „Le Temps” mai multe lucruri și epizode din viața lui Zola.

S-a întâmplat în anul 1871 cu mult după căderea dela Sedan, tot odată după căderea Napoleonilor. Tocmai atunci predate Georges Charpentier librăria și tipografia sa fiind sănătatea Georges. În cassa acesaia, se adunau scriitorii romancieri și poetii cel mult. Dar între toți erau mai familiari la el Theophile Gautier, și Francieque Sarcey, marele critic; într-o seară erau toți la „Théâtre Francais”. Între acte se vorbia în societatea lor despre cel mai tineri scriitori francezi. Între mulți multe de toate, Gauthier năse cam următoarele: „Eu cunosc un scriitor tiner, care, săracul, nu are noroc în privința editurii opurilor sale. Ar trebui să editeze scrisele acestuia, domnule Charpentier! Nu cred să mă înșel afirând, că acest tiner este un scriitor genial. Se numește: Emil Zola; poate că îl cunoști domnule Charpentier?”

Charpentier îl cunoștea din jurnale și din auz. Citise căteva dintre novelele lui Zola publicate în „Eveniment”, „Figaro”, „Temps” și „Thérèse Raquin”. Dar cu toate că privia novelele și rovanările lui Zola ca bane, totuși nu se aștepta la o laudă, — și dela cine, — dela un mare critic.

Când, după vreo căteva săptămâni Zola i-a făcut vizită, earăgi își aduse aminte despre spusele lui Gautier. Zola trăia pe atunci între imprejurări foarte grele; nu odată a făcut vizită în locuința lui rea, săracioasă și agenții de licitație. Într-un caz a trebuit să își vândă pantalonii, pentru a și plăti datoria la brutar, la care mânăcase trei luni de zile. Chiar și hainele să le cumpăra de pe piață Temple des un jidău care singur îl mal da pe credit. Zola toate acestea le-a povestit lui Charpentier, iar acesta întinsându-i mâna, zise: „Eu am toate sănsele unui scriitor pentru a mă fabogați, dar nu am geniu unui scriitor. La D-ta acestuia sunt vice-versa”. Dar Zola îi răspunse: „Eu am mari planuri pe viitor privitoare la scrisele mele. Dar nu am linistea morală trebucioasă. Nici nu am din ce trăi să am să cade. Nu am comoditatea unui scriitor. Dar îți propun ceva: am să scriu în fiecare an două romane lungi. A D-tale e dreptul editurii și a retipăririi. Dar la schimb eu primesc anual dela D-ta 600 franci pe lună. Cu alte cuvinte, am să primesc dela D-ta anual 7200 franci”. „Bine” — zise Charpentier, — dar dă-mi permisiune să mă gândesc asupra acestor chestiuni și și.

In ziua următoare Zola făcu sărări vizită lui Charpentier. „Da mi mâna” zise acesta vîzându-l. Dumneata îmi plac ear tărghii îl încheiem că mai curând“. Zola primi chiar în ziua aceea 300 franci. Acum nu se mai gădea la cele trebucioase pentru existență ci numai la scrisarea primului său roman.

Primele volume din seria Rougon — Magistrat spărat în tipografia lui Charpentier. Dar efectul nu a fost acela așteptat de Zola. El vindea de abea 1500 până la 2000 exemplare din un roman. Dar acesta nu a tînuit decât până în 1877, când a spărat vestitul roman a lui Zola: „Assommoir“. Acesta l'a făcut pe Zola de odată faimos. Mulți învidiau pe Zola, altii îl iudeau. Succesul cel neașteptat al lui „Assommoir“ — a făcut de odată pe Zola un bogat. Charpentier răsand succesul lui Zola și zîi: „Eu sunt datorul D-tale. Vei primi de aci înainte acual 20.000 franci“. Aceasta era pentru Zola o avere. Își închiria o locuință luxoasă. Si făcă mai mult: luă o bucătăreasă la casă; până atunci fierbea însăși madame Zola.

NOUTĂȚI.

ARAD, 14 Octombrie n. 1902.

Ministrul I. Brătianu. O depeșă din Paris anunță că dl Delcastel, ministrul afacerilor străine al republiei franceze, a dat un dinu în onoarea d-lui I. I. Brătianu, ministrul afacerilor străine al României, care actualmente se află la Paris.

Dl Combès președintele consiliului de ministri din Franța, dl Ghica ministrul plenipotențiar român la Paris, precum și un însemnat număr de persoane marcante au luat parte la acest dinu.

Fundaționi noui. „Unirea“ scrie: Venerabilul Capitol mitropolitic din Blaș a primit zilele acestea dela dl adv. Dr. Octav Rusu din Sibiu Cor. 17200 în hârtii de valoare (libele de depunerii și acțiile dela „Albină“ și „Victoria“) ca fundațione, lă-

sată de Dumitru Muntean, subjudecă reg. în pensiune, născut în Brad, de lângă Sibiu, și mort la 19 Ian. a. c. la Sibiu. Aproape jumătate din fundaționea aceasta, e destinată pentru biserică și școală din locul nașterii al fundatorului. — De asemenea incasat prin dl avocat Dr. Gregorie Illea, Cor. 2577, 23 ca fundațione lăsată de Iacob Pal, fost fondator în Cluj, care a beneficiat odată și el de stipendiu din Blaj.

„Liga Culturală“ a oferit studenților italieni mai multe lucrări naționale din publicaționile ei, iar dl Murășianu, secretarul ei, le-a împărtit un resumăt al chestiunii românilor din Transilvania, făcut anume de d-sa pentru studenții italieni cu o prefată entuziasmată de salut în limba latină.

Si 50 coroane! În Ianuarie 1901 sodali-măsari Fr. Fridrics și Szöcs Gyula în complicitate cu birtașul S. Szabó au ucis și jefuit în Cluj pe cursorul postal O. Burger. Tribunalul din Cluj a osândit pe Fridrich la moartea și 50 coroane amendă(!), pe Szöcs la 8 ani de închisoare, iar pe Szabó la 15 ani de închisoare. În urma recursului de oulitate, făcut de Fridrich și Szabó, causa a ajuns la Curie, care în ședința de săptămâni a aprobat sentența tribunalului.

Mastodont. Părintele Aurel Moț aflat scheletul unui mastodont sub dealul viilor din Cuvin. O parte din schelet, se vede, că s-a prăbușit iar alta va mai fi sub deal. Din acest schelet a dărât părintele Moț Seminarului nostru un dinte aproape complet și mai multe bucăți de oase uriașe. Tot acolo s-a aflat și o cală cu capac de peatră din epoca de piatră. Oala au spart-o oamenii la săpare, dar capucul a rămas complet. — Ar fi bine dacă toate antichitățile aflate prin comună să ar trebui să descoperă nimic din lucrurile păstrate numai la cazuil cel mai rău. Linda speră, că nu peste mult se vor întâlni exăriști. Serie, că aceste viorele, ce le-a trimis, le-a primit dela Dr. Gatti. Când directorul temniței auzi de aceste, crucea că Gatti a dat de mai de multe ori viorele lui Linda. Călugărițele, cari îngrijesc de contesa, neagă că contesa ar fi trimis vre-o scrisoare din închisoare. Chiar și prietenii doctorului Gatti nu vreau să stie nimic de acea, că Gatti a ajutat contesei să înmanuă scrisoarea lui Sechi. Directorul temniței și doctorul temniței Gatti, au fost suspendați deocamdată din oficiul lor.

Onorar frumos. Profesorul Dr. Adolf Lorenz dela facultatea de medicină din Viena căptăse luna trecută o invitată din Chicago, să meargă să opereze o fetișoară a milionarului Armour. După îndelungate per tractări profesorul a plecat la America la sfîrșitul lunii Septembrie, însoțit de asistentul său. Onorar pentru această călătorie i-a garantat 30.000 de dolari (am 140.000 de coroane) plus cheltuielile călătoriei.

Osüminte. Se scrie din Atene că în săptămâniile dela Cheronea, din valea Kephisos, s-au găsit mormintele în carti macadenești sau îngropat pe cel căzuți în bătălia dela Cheronea, din anul 338 înainte de Christos. S-au găsit în acelle morminte schelete bine conservate și o lance.

Sistemul metric. Inginerii americanii formând corporaționea Western Society au emis un vot în favoarea introducerii sistemului metric decimal în America. A fost totuși o discuție aprinsă, căci de 10 ani chestiunea este la ordinea zilei. Buntul simț și claritatea au triumfat în fine. Automedon Jurnal care anunță stirea și care se edită totuși în Anglia, patria vechilor măsură americană, spune că automobilul și sportul au adus reale servicii în această privință, familiarizând spiritul marei public cu noțiunile kilometrului și ale metrului.

425 kilometri fără oprire. Este parcursul pe care de curând l-a făcut un tren englez între Euston și Holyhead. Noul vice-rege al Irlandei, Lordul Dudley și Contesa Dudley luase acest tren spre a face intrarea lor în Dublin. Locomotiva era alcătuită din tipul cel mai perfectionat; trenul cuprindea 5 vagoane, tenderul primise o tonă de cărbuni. Acesta nu este totuși un record. În Septembrie 1895, un expres a parcurs fără oprire 481 de kilometri.

Din Londra. O scenă hazlie s-a petrecut alătă-eră, în cursul unui proces care se pleda înaintea unui tribunal pe care nu-i vom numi. Era în sală un fotograf. Acesta așintindu-și obiectivul asupra avocatului apărării, maestrul — nu se știe pentru ce — o lăua asupră-și și declară că aceasta era o lipsă respect Curiță. — Credeți? răspunse președintele. Profesia de fotograf nu este mai puțin onorabilă decât alta, și nu pot să-o impiedic. Încercăți mai bine, maestre, de a oferi artistului un model plăcut și surisul vostru cel mai grațios. Toată lumea va câștiga din asta. Cronica nu spune ce a făcut avocatul.

Crima din Bologna. Chestia Bonmartini preocupă și acum întreaga Italia. Contesa Linda Bonmartini e și acum în fucișoare și face juzitor de instrucție din Bologna o mulțime de surprinderi. Ea are ca complici ai crișii o mulțime de oameni. Contesa a fost acuzată că ar fi complicele lui Muri, care a otrăvit pe bărbatul ei. Muri e de asemenea în arest. Contesa simulează că e bolnavă; i-a dat permisiune a lăua pe lângă ea o călugărită ca îngrijitoare și a primi zilnic o visină din partea medicului Gatti, medicul temniței. Bennelli, directorul temniței e cu considerație față de madam Linda Bonmartini, îi dă măncare separată și reviste literare pentru că să aibă ce citi. Foia „Avenir d'Italia“ reproduce o scrisoare ce din Linda a scris lui Sechi și lui Muri. În această scrisoare erau ascunse viorele. Contesa scrie lui Sechi, că e destul de tare, pentru a putea suporta greutățile temniței. Serie și acea: va nega înaintea judeului de instrucție, că Sechi îl-ar fi cerat mâna. Sechi să ramână însă pe lângă acea, că nu va descoperi nimic din lucrurile păstrate numai la cazuil cel mai rău. Linda speră, că nu peste mult se vor întâlni exăriști. Serie, că aceste viorele, ce le-a trimis, le-a primit dela Dr. Gatti. Când directorul temniței auzi de aceste, crucea că Gatti a dat de mai de multe ori viorele lui Linda. Călugărițele, cari îngrijesc de contesa, neagă că contesa ar fi trimis vre-o scrisoare din închisoare. Chiar și prietenii doctorului Gatti nu vreau să stie nimic de acea, că Gatti a ajutat contesei să înmanuă scrisoarea lui Sechi. Directorul temniței și doctorul temniței Gatti, au fost suspendați deocamdată din oficiul lor.

In Boemia se vorbește, că contesa Bonmartini are asupra oamenilor tineri o putere supra naturală și se mai vorbește, că doctorul Gatti ar fi complicele ei și că îl-ar fi ajutat să trimite epistola lui Sechi. Se zice, că prima dată doctorul a fost foarte recăpătată de contesa, dar mai târziu s-a mai întudicit și i-a dat chiar și viorele în semn de prietenie. Sechi nu de mult a primit o epistolă, în care cineva îl roagă să îl dea mâna de ajutor ca să poată mijloaci ca un cireș-cireș domn să poată conobi cu el. Dar Sechi nu a răspuns la scrisoare. Se bănuiește în acel „cine-va“ Muri.

O fanfară de nebunii. O experiență foarte originală și foarte interesantă se face acum la asilul de alienați din Villejuif, lângă Paris; s-a creat de curând acolo o fanfară ai căreia executanți, în cea mai mare parte, sunt chiar nebuni din ospiciu. După ce a obținut autorizația oficială, directorul asilului a trimis să se cumpere, anul acesta, pentru 800 franci, instrumente diverse. Au fost puse în mânăle alienaților cel mai cuminți. Se fac zilnic mici repetiții și se constată că nebunii se interesează progresiv la aceste studii, cari sunt în același timp o distracție. În curând se vor da concerte într-o din sălile asilului. Va fi curios de a vedea dacă muzica, care imblânzesc moravurile, va putea vindeca și nebunia.

Carte de bucate. A apărut în ediție nouă partea I din Cartea de bucate, „Poftă bună“, de Z. Hodoș, cu multe îmbunătățiri. Cuprinde, pe lângă numeroase rețete, la sfârșit menu-uri pentru mese festive și mese de toate zilele, menu-uri de primăvară, vară, toamnă și iarnă. „Poftă bună“ rămâne și în ediție nouă cea mai bună carte de bucate. — Prețul 2 cor., poșta 10 fil. A se adresa: Z. Hodoș în Caransebes.

Povestea despre păstrarea sănătății este titlul fețetei folosite cărticile, care face parte din Biblioteca populară a Administrației domeniului de Coroană. Autorul cărtii este cunoscut savant Dr. I. Felix, membru al Academiei române și profesor de igienă la facultatea de medicină din București. Povestea d-spă păstrarea sănătății fiind scrisă la înțelesul tuturor, sunt de mare folos pentru orice școală și le recomandăm spre ceteire.

Intr-un salon modern e ceva foarte gustos dacă e plin părtele cu fotografii celor locuitori în casă. O astfel de fotografie în mărime naturală primește orice în prealabilă lui Porter Vilmos din piața Libertății, dacă face târgușii de 10 coroane. Numai pentru rama trebuie să se solvă 3 coroane. E de știut că prăvălia și magazinul de articole moderne a lui Porter Vilmos e primul și maximul magazin în Arad. Tot aranjamentul și după modelul prăvăliilor din capitală, articolele trebuie să fie moderne construite și pe lângă toate acestea au niște prețuri de necrezut. Adeverată prăvălie modernă, care rărește păreșea și concursul.

Efectul sigur al aparatului dublu electro-magnetic R. B. Nr. 86967 se dovedește zilnic în numeroase casuri ceea-ce suntem în poziție de a dovedi din nou prin următoarea scrisoare de mulțumire:

Stim. dl Müller. Deoarece crucea electromagnetică R. B. 86967 mi-a făcut în adevară minunate servicii și din boala de care am suferit în decurs de 7 ani m-am vindecat pe deplin, cu bacuri mă folosește de această ocazie ca să-ți mulțumești din inimă; și te rog ca pentru amicii mai să-mi dai trimiță 2 bacuri de cruce dublă electromagnetică R. B. Nr. 86967 și 6 coroane, imediat. Cu toată stima Emil Reiter, Leo-ben la 22/V 1901.

Pentru aceste motive recomandăm tuturor celor ce suferă de gicht, reumatism, influență sau neoralgie, peste tot celor ce suferă de nervi, să primească cu ceea ce mai mare căldură aparatul R. B. 86967, care se găsește la descooperitorul său Alibert Müller, în Budapesta, V Vadász uteza 42 K.

PARTEA ECONOMICĂ.

Prețul spiritului din Arad, 13 Octombrie.
Spirit rafinat, vînzare mare . . . 118.—
" " mică . . . 120.—
" " brut vînzare mare . . . 116.—
" " mică . . . 119.—
100 chilogramă borbot uscat . . . 12.80.—13.—

Bursa de grâne din Budapest
50 chigr. grâu de toamnă cor. 7.28—7.25
" " săcără pe Oct. . . . 6.38—6.40
" " ovăs pe Oct. . . . 5.90—5.91
" " porumb nou . . . . 5.68—5.69

Bursa comercială cu porci din Kőbánya:
Raport dela 11 Octombrie.
Porc grăs (ungar), per. peste 400 Kgr. 112—114 fl.
" " până la 300 . . . . .
" " tineri până la 320 . . . 118—119 .
" " tineri . . . 250 . . . 117—118 .
" " (sérbi) per. peste 260 . . . 114—116 .
" " până la 240 . . . 110—112 .

ULTIME STIRI.

Demonstrațuni. Cluj, 13 Oct.
Archiducele Iosif August a plecat încă de seara, deși în program era provizat că va sta și azi aici. La plecarea sa din gară ear s-au făcut demonstrații în contra Gotterhaltului. Când muzica militară honorează a început să intoneze adică înmulțită casei dominoare, publicul a început să cânte „Kossuth Lajos az izente“, producându-se astfel o încurcătură grozavă. Archiducele era penibil impresionat și tot îngăbenise. Deputatul Horváth Gyula i-a strigat ministrului de horvest baronul Fejérvary: „Eșelență! Pentru Gotterhalte ce să cântătă n-o să rămânem datori“. În oraș e mare agitație. Ministrul pleacă din oraș cu trenul de noapte.

Red. respons. Ioan Russu Sirianu.
Editor Aurel Popovici-Barciu.

1071/1902 tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A n.-halmágyi kir. jibiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Victoria“ tak. és hitelintézet aradi részvénnytársaság végrehajtójának Bed Antonie és Bed Iuon örökösei ocsisori lakosok végrehajtást szenvedők elleni 206 kor. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte, minek folytán a n.-halmágyi kir. jibiróság kerületében fekvő és az Ocsisor községi 21. sz. tlkjkbén A. I 1—23, 25—30 sor 31, 61, 104, 200, 208, 206, 254, 348, 500, 648, 704, 720, 736, 741, 846, 976, 908, 917, 921, 1059, 1270, 1894, 1897, 2022, 2086, 2326, 1939, 2229, 2271 hr. számok alatt felvett ház-beltélek, kert, szántó és kaszálló földekből álló ingatlanoknak Bed Antonie és Bed Juont illető $\frac{2}{3}$ -ad része 684 korona kikiáltási árban az 1902 évi november hó 6. napján d. e. 10 órakor Ocsisor községházában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fognak árverés alá kerülni u. m.:

1.) Ha a kikiáltási áron felül igéret nem tétetik, az elárverezendő ingatlanok a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

2.) Arverelni kívánók tartoznak az ingatlanok becsánának 100%-át, vagyis 68 korona 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügymintiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3.) Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyan azon naptól számítandó 60 nap alatt minden egyes vételár a részlet után az árverés napjától számítandó 50% kamatokkal együttes szabály szerű letéti kérvény kapcsában az 1881. évi deczember hó 6-án 39425. I. M. szám alatt kelt rendeletében előírt módon a körösbányai kir. adóhivatalnál mint bírói letét pénztárnál befizetni. A bánatpénz a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. jibiróság tlkvi hatóságánál és Ocsisor, Ocs, Juonesd és Czermura községek elöljáróságainál megtekinthetők.

Kelt Nagyhalmágon, 1902. évi augusztus hó 15-én.

A n.-halmágyi kir. járámbíróság mint tlkvi hatósagnál.

Fritz,
kir. járámbíró

845 1-1

4077 szám.

1902. tlk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A m.-radnai kir. jibiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kocsibán Todor és nejének Czucza Mítra és Anna elleni végrehajtási ügyében a m.-radnai kir. jibiróság területén levő Mondorlak község határában fekvő a mondorlaki 74 sz. kataszteri birtokibén 3351 hrzi sz. telekkönyvezetlen póttertre 82 kor. s a mondorlaki legelő felosztási földkönyvben 181 hrzi sz. és ad 281 h. ez. a. felvett 6492 □ ől telekkönyvezetlen kiosztott legelő illetményre 600 kor. kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi deczember hó 10. napján d. e. 9 órakor Mondorlak községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Felhivatnak mindenek, a kik a vételárból kielégítési elsőbbséget igényelnek, elsőbbségi bejelentésüket az árverési határnak előtt annál bizonyosabban bejelentsék, mert különben igényük nem fog figyelembe vétetni.

Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árnak 100%-át, vagyis 8 kor. 20 fl. illetve 60 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt m. kir. ig. min. rendelet 8 §-ában jelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezésével kiállított elismervényt átszolgáltatni.

A m.-radnai kir. jibiróság mint tlkvi hatósága.

M.-Radnán, 1902 augusztus 28-án.

Polgár,
kir. alírór.

846 1-1